

šolski svet, katere nam bodo naši narodni voditelji ormoškega okraja priporočali.

Iz Ormoža. (Šolski svet.) Okrajni odbor je razpisal sejo okrajnega zastopa ormoškega na 3. oktobra t. l. Na dnevnem redu je važna točka: Volitev 5 udov v okrajni šolski svet. Da je ta volitev jako važna za naš celi okraj, ni nam treba praviti, zatoraj opominjamo vže zdaj vse gospode ude okrajnega zastopa, da o pravem času pridejo k seji ter da naj nihče doma ne ostane, kakor tudi, da volijo samo tiste gospode v okrajni šolski svet, katere jim bode narodna slovenska stranka priporočala.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar še potuje po Erdeljskem in tudi cesarjevič, nadvojvoda Rudolf se je podal tje, da je vpriči pri vojaških vajah. Veselje tamošnjih prebivalcev je veliko a madjarska vlada nič ne pusti mož k Njih veličanstvu, če se hoté pritožiti zoper njo. — Državni minister za vnanje države grof Kalnoky, je bil te dni pri knezu Bismarcku v Friedrichsruhe. Avstrija in Nemčija greste tedaj še zmerom po enacih potih, kar zadene njijine zunanje razmere. — Volitve na Českem niso prenašale dež. zbora, skorej vsi nemški poslanci, ki so bili izstopili iz njega, voljeni so iz nóva. Sprave med Nemci in Čehi še ne bode tedaj k malu. — Linz, glavno mesto Gornje Avstrijske nadvojvodine, bode imelo dne 29ega septembra velik shod katol. Nemcev. Razprave pri tem shodu bodo, kolikor se čuje, celo važne. — V Gradcu so zaprli necega bankirja, ki čuje na ime Gurte. Mož je ponujal denarjev na posodo, pa jih ni imel in je le prošnjike gulil, če so se mu dali. — Za štajarski dež. zbor bode nova volitev poslanca za volilni okraj Liezen, nemški konservativci bodo volili Jož. Edlingerja, posestnika v Gamsu, doslej jim pa je bil nek bauernvereinski mož za poslanca. — Iz Beljaka na Koroškem je minister za uk in bogočastje, pl. Gautsch, predstavil prof. A. Artelja na Cesko v Arnau. G. profesor se je bojda preveč kazal za Slovence. — Pri sv. Petru pri Zili je nastala nova podružnica šulvereina, udje pa so ji skorej sami slov. kmetje. Oj nevednosti! — V Kranju odpré mestni odbor prvo latinsko šolo na svoje roke, ker očitna preneha vsled zloglasne uredbe naučnega ministerstva. — Na c. kr. gimnaziji v Ljubljani se je vpisalo letos 817 učencev, za 23 manj, kakor jih je bilo lani. — V Žužemberku se je ustanovila podružnica sv. Cirila in Metoda, udov šteje že h krati 40. — Goriški knjigar, Copagg (Kopač) je podaril lahonskemu otroškemu vrtu v Podgori več reči, ki jih je v njem potreba. Mož pač ne vé, da je slov. krvi in da

vleče največ denarja od slov. prebivalcev. Ali taki so radi pri nas trgovci, slov. groš jim diši, ni pa jim za slov. jezik. — V Dornbergu pri Gorici je bil v nedeljo zbor cecilijanskega društva; pravi se, da so društveni pevci že precej izurjeni, nasprotnikov pa še ne manjka temu društvu. — V Trstu so imeli te dni 11 angleških vojnih ladij, vojvoda Edinburški jim je poveljnik ter so bile vsled tega velike slavnosti. — Na Primorju se tožijo, da se dobiva čedalje več ponarejenega vina, naravnega pa se torej čedalje manj speča. Nič drugače, kakor je pri nas. — Po Istri se ljudstvo otresa čedalje bolj lahonskega jarma ter si voli narodne može v obč. zastop. Lahoni so vsled tega že kar iz sebe ter mahajo, kakor je to že v navadi po duhovnikih, češ, da so ti krivi tega. No nekaj so že, ali za to jim gre le hvala. — Hrvaški sabor je sklenil svoje zborovanje, posebnih reči pa ni kaj ukrenil. — V Pešti so naredili Fr. Deaku velik spominek ter ga bodo v četrtek, dne 28. septembra odkrili, tje pride tudi Njih veličanstvo. Naučni minister pojde za nekaj dni v Galicijo in Bukovino, da si ogleda tamošnje šole.

Vnanje države. Bolgarski knez, Ferdinand, je vpeljal cenzuro, torej pa ne sme noben list več pisati, kar ni vladi po volji. Za nekaj časa bode to že izdalo, ali se bode pa knez s tem prikupil bolg. ljudstvu, je več, kakor prazno vprašanje. — Velesile še nič ne vedó kaj pričeti, da se spravi red v Bolgarijo, toliko pa je vendar-le skorej gotovo, da princ Koburški ni mož, da to opravi. — Turčija obeta, da k malu napravi železnico, ki veže Solun z Vranjo; s tem pa ustreže Srbiji, ki že dela po svoji strani tako železnico. — Knez Dadian Mingrelski, tisti, ki bi imel bil postati bolgarski knez, ko bi šlo po želji Rusije, postal je general v ruski vojski. — Nemški cesar, Viljem, je bil v Stettinu pri velicih vojaških vajah a je pri njih omedlel. Pri takej starosti pač to ni čudo. Iz shoda nemškega cesarja pa ruskega cara ni bilo doslej nič in brž ko ne ga letos tudi ne bode. Rusija hoče imeti proste roke. — Kakor je podoba, obrne se za Irce vendar-le stvar na bolje in je upanje, da se odpravijo stare krivice. K malu pa še to ne bode. — Francoski general, Boulanger, trobi slej kakor prej v vojni rog ter je izrekel tovnje v pričó višjih oficirjev, da francosko ljudstvo ne želi miru. No, kaj pa potlej? — V Italiji ponehava kolera po nekaterih krajih, po drugih n. pr. v Mesini pa postaja huja, po več, do sto ljudi umrje na dan. — Za zlato mašo sv. Očeta se vrše tudi po Italiji velike priprave. Pravi se, da pride tudi Perzijski šah ali kralj spomladi v Rim ter pozdravi sv. Očeta. — Grški princ Jurij, najstarejši sin kralja, stopi v službo najprej v Dansko, potem pa v Angleško mor

narico, da se uči mornarskih reči. — Za voljo Suez-a, velikanskega prekopa, ki veže Srednje morje z Arabskim, ste se Anglija in Francija porazumeli ter ga bode nadzorovala komisija, ki se sestavlja iz vseh generalnih konzulov v Kajiri. Vojakov se nastavi ob njem kacic 2000. — V Chicago v Ameriki je sodnija une dni več rogovilcev, ki se jim pravi anarhisti, obsojila na smrt, njih tovariši pa bi jih radi izvili iz rok pravice. V Ameriki je vse mogoče, nič ne stavimo, če še kje tudi to ni.

Za poduk in kratek čas.

Dvanajst bratov in kraljičin.

(Pravljica od sv. Ane v Slovenskih goricah.)

(Dalje.)

Po tem ugodnem odgovoru zopet povzame besedo Milica: „Predragi, ako želite nas rešiti, treba je naslednje točno izvesti: tri leta ne smete skupaj, razun vsako leto v tej noči, v katerej Vas obiščemo. Govoriti ne smete vsa leta niti jedne besede; spavali boste vsak v svoji sobici; hodite lahko za kratek čas samoč na lov. V ta namen najdete potrebne priprave v gradu. Jedila boste dobivali v svoje sobice, razun one večeri, kadar Vas obiščemo, takrat najdete mizo pogrnjeno tukaj v veliki jedilnici; donašale Vam bodo samo vidne — roke! Vsi obljubijo, da hočejo natanko vse pogoje spolnjevati. Sedaj stopijo pred — rešitelje, starejša Milica k Mirko-tu, tako, da je vsaka pristopila k mladeniču svoje starosti, ter mu je stisnila krčevito roko. Konečno se poklonijo, nasmehnejo in se prav toplo priporočijo ter izginejo potem, kakor so prišle.

Dvajnajsteri bratje si poiščejo sobe svoje, in v resnici, vsak je imel jedno pripravljeno, v kateri je spal in se tudi drugače razveseljeval. Hodili so tudi samoč na lov, mize imeli so pogrnjene in obložene z okusnimi jedili vsak dan. Tako mine leto. Pridejo zopet ob 11. uri kraljičine, a bile so že en malo belkastega obraza: dejale so vse vesele in srečne: „Sedaj, ljubljenci, smete zopet jedno uro govoriti, prosti ste, le pripovedujte, kaj se je v teku leta vse pripetilo, odkar se nismo videli!“ Zopet je prišla ura za slovo. Milo so pogledale rešitelje. Njih pogled je bila mila prošnja, naj le stanovitni ostanejo in pogoje natančno spolnijo!

Odidejo. Bratje zopet molče.

Drugo leto poteče, zopet pridejo kraljičine — belše.

Konečno je prišlo tudi tretje leto. Bratje so zbrani pri mizi, molče zavživajo božje dari. Manjkalo je samo 6 minut, pogoji bodo izpolnjeni in kraljičine rešene. V tem pa ustane Mirko in izpregovori, ne misleč na kraljičine:

„Dragi bratje, mislim in za gotovo upam, sreča nas po svetu čaka, dejte, hodimo med svet; zakaj bi morali tukaj, v tem zakletem, pustem gradu živeti, kakor samostanci, ne da bi se smeli pogovarjati in se veseliti; dejte bratje, zapustimo to pusto zidovje in hajdi na prosto!“ Pri teh besedah se vsi, razun najmlajšega Milko-ta vzdignejo, ter mu za odhod zagromijo: Živel brat, res, sreča nas za gotovo čaka, le takoj odrinimo!“ Milko, najmlajši brat, pa se britko razjoče pri tem prizoru, in žalostno pogleduje na nestanovitne brate svoje. Vrata se odpró in v sobo stopi zopet 12 kraljičin. Bile so pa razun najmlajše Marijice zopet — črne, a v rokah držijo žareče meče, ter vsaka stopi k svojemu nestanovitnemu rešitelju — žugajoč mu. V tem strašnem prizoru je padel Milko v nezavest, in kadar se vzbudi iz nezvesti, znašel se je s konjem svojim v neki šumi. Čudéc se, se je popraševal: Nisem li bil v gradu? Se-li mi sanja, ali kaj? (Dalje prih.)

Smešnica 38. „Vsaki čas“, razlaga učitelj v šoli, „vsaki čas“ ima svojih prijetnosti, eden nam daje to, drugi drugo veselje. Ali tudi en in isti čas je lahko eno leto bolj, drugo manj prijeten. Ali veste, otroci, za kateri letni čas, ki je bil prijetniši memo druga leta?“ „Lanska zima“, odgovori županov France. „No zakaj pa?“ — „Ker ste, g. učitelj, bili boleni, mi pa za to nismo imeli šole“, odgovoril je France.

Razne stvari.

(Cesarski dar.) Svitli cesar so dali za šolo pri sv. Janžu na Peči 300 gld. iz lastnega premoženja.

(Razstava cerkv. obleke.) V soboto dne 24. septembra odpre se ob 9½ uri dopoldne razstava cerkv. obleke v bogoslovju v Mariboru in trpi potem skozi 4 dni. Ob enem pa se razstavi tudi cerkv. obleka in druge reči, ki so namenjene za vatikansko razstavo v Rimu ter so mili dar za vezilo zlatomašniku sv. Očetu Leonu XIII.

(Dijaška kuhinja.) Č. g. župnik J. L. je daroval za dijaško kuhinjo v Mariboru 170 fl., g. dr. Drag. Prus, zdravnik v Konjicah 5 fl., vlč. g. Rup. Šuta, župnik v Zavrči 10 fl., čast. g. Dav. Jurkovič, kaplan pri sv. Ani 5 fl., č. g. Fr. Ostre. kapl. pri sv. Tomažu blizu Velikenedelje 5 fl., č. g. Štef. Turkuš II. kpl. pri sv. Petru blizu Maribora 2 fl., neimenovan 1 fl., mil. g. kanonik Hrg so podarili mizo iz trdega lesa, ki se da raztegniti. Bog plati!

Al. Meško, blagajnik.

(Volilni shod.) Pri shodu volilcev na Ptuj dne 18. septembra se je obilo volilcev zbralo. Drž. poslanec, č. g. dr. L. Gregorec, jim je razložil svoje delovanje, volilci pa so mu na to izrekli zahvalo za doslenje njegovo de-